

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 267

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

10 października 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 945/2009 z dnia 9 października 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 946/2009 z dnia 8 października 2009 r. ustanawiające zakaz połowów czarniaka w obszarach IIIa i IV; wodach WE obszaru IIa, IIIb, IIIc i IIId przez statki pływające pod banderą Szwecji 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 947/2009 z dnia 9 października 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/2010 ... 5

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE ⁽¹⁾ 7

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Dyrektywa Komisji 2009/129/WE z dnia 9 października 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG dotyczącą produktów kosmetycznych w celu dostosowania jej załącznika III do postępu technicznego ⁽¹⁾	18
---	----

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/746/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 9 października 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w programy państw członkowskich w dziedzinie kontroli, inspekcji oraz nadzoru rybactwa na 2009 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7592)	20
---	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 945/2009

z dnia 9 października 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	30,9
	TR	71,2
	ZZ	51,1
0707 00 05	TR	122,8
	ZZ	122,8
0709 90 70	TR	82,7
	ZZ	82,7
0805 50 10	AR	99,8
	CL	83,5
	TR	76,5
	UY	55,5
	ZA	97,8
	ZZ	82,6
0806 10 10	BR	188,8
	TR	103,3
	US	186,7
	ZZ	159,6
0808 10 80	BR	63,1
	CL	86,9
	NZ	77,5
	US	80,3
	ZA	69,1
	ZZ	75,4
0808 20 50	CN	41,0
	TR	88,0
	ZA	79,5
	ZZ	69,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 946/2009**z dnia 8 października 2009 r.****ustanawiające zakaz połowów czarniaka w obszarach IIIa i IV; wodach WE obszaru IIa, IIb, IIc i IIId przez statki pływające pod banderą Szwecji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2009 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2009.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	23/T&Q
Państwo członkowskie	Szwecja
Stado	POK/2A34.
Gatunek	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
Obszar	IIIa, IV oraz wody WE obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz IIId
Data	28.9.2009

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 947/2009**z dnia 9 października 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/2010**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/2010 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 941/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/2010 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 265 z 9.10.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 10 października 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,41	0,66
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,41	4,28
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,41	0,53
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,41	3,98
1701 91 00 ⁽²⁾	38,95	5,78
1701 99 10 ⁽²⁾	38,95	2,65
1701 99 90 ⁽²⁾	38,95	2,65
1702 90 95 ⁽³⁾	0,39	0,29

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/110/WE

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/46/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego ⁽⁴⁾ została przyjęta w odpowiedzi na powstanie nowych przedsiębiorstw produktów płatności elektronicznej i miała na celu stworzenie przejrzystych ram prawnych dla wzmocnienia rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu nadzoru ostrożnościowego.

(2) W swoim przeglądzie dyrektywy 2000/46/WE Komisja podkreśliła potrzebę dokonania przeglądu tej dyrektywy, ponieważ uznano, że niektóre jej przepisy utrudniły powstanie prawdziwego jednolitego rynku dla usług w zakresie pieniądza elektronicznego oraz rozwój takich przyjaznych dla użytkowników usług.

(3) Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług

płatniczych w ramach rynku wewnętrznego ⁽⁵⁾ stworzyła nowoczesne i spójne ramy prawne dla usług płatniczych, włącznie z koordynacją przepisów krajowych w sprawie wymogów ostrożnościowych dla nowej kategorii dostawców usług płatniczych, a mianowicie instytucji płatniczych.

(4) W celu usunięcia przeszkód we wchodzeniu na rynek oraz w celu ułatwienia podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie emisji pieniądza elektronicznego należy dokonać przeglądu zasad, którym podlegają instytucje pieniądza elektronicznego, tak aby zapewnić równe warunki konkurencji dla wszystkich dostawców usług płatniczych.

(5) Właściwe jest ograniczenie zakresu stosowania niniejszej dyrektywy do dostawców usług płatniczych, którzy emitują pieniądź elektroniczny. Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do wartości pieniężnej przechowywanej przy użyciu szczególnych instrumentów przedpłaconych, mających odpowiadać na konkretne potrzeby, które to instrumenty można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób, ponieważ pozwalają one posiadaczowi pieniądza elektronicznego nabywać towary lub usługi wyłącznie w siedzibie emitenta pieniądza elektronicznego lub na podstawie bezpośredniej umowy handlowej z profesjonalnym emitentem w ramach ograniczonej sieci podmiotów świadczących usługi, albo ponieważ można je wykorzystywać wyłącznie do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług. Instrument można uznać za wykorzystywany w ograniczonym zakresie, jeśli można go wykorzystać wyłącznie do nabycia towarów i usług w określonym sklepie lub sieci sklepów albo do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług, bez względu na geograficzne położenie punktu sprzedaży. Do takich instrumentów zaliczyć można karty sklepowe, karty stacji benzynowych, karty członkowskie, karty transportu publicznego, bony na posiłki lub bony usługowe (takie jak bony opieki nad dziećmi, bony socjalne lub usługowe, które dofinansowują zatrudnienie pracowników wykonujących prace związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego, takie jak sprzątanie, prasowanie lub prace ogrodnicze), które podlegają niekiedy szczególnemu opodatkowaniu lub ramom prawnym dotyczącym pracy, mającym wspierać korzystanie z takich instrumentów zgodnie z celami określonymi w przepisach socjalnych. W przypadku gdy taki instrument

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 30 z 6.2.2009, s. 1.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, s. 39.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

o celu szczególnym przeradza się w instrument o celu ogólnym, wyłączenie (exemption) z zakresu niniejszej dyrektywy nie powinno mieć dłużej zastosowania. Z zakresu niniejszej dyrektywy nie należy wyłączać instrumentów, które można wykorzystać do zakupów w sklepach określonych handlowców, ponieważ takie instrumenty są zazwyczaj projektowane dla ciągle powiększających się sieci podmiotów świadczących usługi.

- (6) Jest również właściwe, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania do wartości pieniężnej wykorzystywanej do zakupu towarów lub usług cyfrowych, w przypadku których, z uwagi na istotę takiego towaru lub usługi, operator dodaje do nich wartość nierozdzielnie z nimi związaną, np. w formie narzędzi dostępu, dystrybucji lub wyszukiwania, pod warunkiem że z danego towaru lub usługi można korzystać jedynie za pośrednictwem urządzenia cyfrowego, takiego jak telefon komórkowy lub komputer, oraz że operator systemu telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego nie działa wyłącznie jako pośrednik między użytkownikiem usług płatniczych a dostawcą towarów i usług. Sytuacja taka występuje w przypadku, gdy abonent sieci telefonii komórkowej lub innej sieci cyfrowej płaci operatorowi sieci bezpośrednio oraz gdy nie istnieje ani bezpośrednia płatność, ani bezpośredni stosunek typu dłużnik-wierzyciel między abonentem sieci a jakimkolwiek będącym stroną trzecią dostawcą towarów lub usług udostępnianych w ramach danej transakcji.
- (7) Właściwe jest wprowadzenie jasnej definicji pieniądza elektronicznego, tak aby była ona technicznie neutralna. Definicja ta powinna obejmować wszystkie sytuacje, w których dostawca usług płatniczych w zamian za środki pieniężne wydaje przedpłaconą kartę z zapisaną wartością, która może być wykorzystywana do celów płatniczych, ponieważ jest akceptowana przez osoby trzecie jako narzędzie płatnicze.
- (8) Definicja pieniądza elektronicznego powinna obejmować pieniądź elektroniczny niezależnie od tego, czy jest on przechowywany na urządzeniu płatniczym dostępnym posiadaczowi pieniądza elektronicznego, czy też jest przechowywany zdalnie na serwerze, a posiadacz pieniądza elektronicznego zarządza nim za pośrednictwem specjalnego rachunku przeznaczonego dla pieniądza elektronicznego. Zakres tej definicji powinien być na tyle szeroki, aby nie utrudniał innowacji technologicznych oraz aby obejmował nie tylko wszystkie produkty z zakresu pieniądza elektronicznego dostępne obecnie na rynku, ale również te produkty, które mogą pojawić się w przyszłości.
- (9) Należy dokonać przeglądu systemu nadzoru ostrożnościowego dla instytucji pieniądza elektronicznego i w większej mierze dostosować ten system do ryzyka, na jakie są narażone te instytucje. Należy zapewnić jego spójność z systemem nadzoru ostrożnościowego stosowanym w odniesieniu do instytucji płatniczych na podstawie dyrektywy 2007/64/WE. W związku z tym odpowiednie przepisy dyrektywy 2007/64/WE powinny stosować się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy. Odniesienie do „instytucji płatniczej” w dyrektywie 2007/64/WE należy zatem odczytywać jako odniesienie do „instytucji pieniądza elektronicznego”; odniesienie do „usług płatniczych” należy odczy-

tywać jako odniesienie do działalności w zakresie usług płatniczych i emisji pieniądza elektronicznego; odniesienie do „użytkownika usług płatniczych” należy odczytywać jako odniesienie do użytkownika usług płatniczych lub posiadacza pieniądza elektronicznego; odniesienie do „niniejszej dyrektywy” należy odczytywać jako odniesienie do dyrektywy 2007/64/WE oraz niniejszej dyrektywy; odniesienie do tytułu II dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do tytułu II dyrektywy 2007/64/WE oraz tytułu II niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 6 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 4 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 7 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 7 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 5 ust. 6 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 8 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 5 ust. 2–5 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 9 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 7 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 16 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 6 ust. 1 lit. c)–e) niniejszej dyrektywy; a odniesienie do art. 26 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 9 niniejszej dyrektywy.

- (10) Uznaje się, że instytucje pieniądza elektronicznego prowadzą dystrybucję pieniądza elektronicznego, w tym sprzedając lub odsprzedając ludności produkty z zakresu pieniądza elektronicznego, przy zapewnieniu środków umożliwiających dystrybucję pieniądza elektronicznego wśród klientów lub wykup pieniądza elektronicznego na żądanie klientów lub zasilenie produktów z zakresu pieniądza elektronicznego posiadanych przez klientów, wśród osób fizycznych lub prawnych w ich imieniu, zgodnie z wymogami wynikającymi z odpowiednich modeli działalności gospodarczej. Instytucjom pieniądza elektronicznego nie należy zezwalać na emisję pieniądza elektronicznego za pośrednictwem agentów, należy jednak zezwolić im na świadczenie usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE za pośrednictwem agentów, w przypadku gdy spełnione są warunki art. 17 tej dyrektywy.
- (11) Istnieje potrzeba wprowadzenia zasad dotyczących kapitału założycielskiego w połączeniu z kapitałem bieżącym w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów oraz rzetelnego i ostrożnego działania instytucji pieniądza elektronicznego. Biorąc pod uwagę szczególny charakter pieniądza elektronicznego, należy zapewnić dodatkową metodę obliczania kapitału bieżącego. Należy utrzymać pełną uznaniowość w odniesieniu do działań nadzoru w celu zapewnienia, aby ten sam rodzaj ryzyka był traktowany tak samo w odniesieniu do wszystkich dostawców usług płatniczych oraz aby metoda obliczeniowa uwzględniała szczególną sytuację gospodarczą danej instytucji pieniądza elektronicznego. Ponadto należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym instytucje pieniądza elektronicznego zobowiązane są do przechowywania środków pieniężnych posiadaczy pieniądza elektronicznego oddzielnie od środków pieniężnych instytucji pieniądza elektronicznego przeznaczonych na inne rodzaje jej działalności. Instytucje pieniądza elektronicznego powinny także podlegać skutecznym zasadom w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

- (12) Prowadzenie systemów płatności nie jest działalnością zastrzeżoną dla szczególnych kategorii instytucji. Należy jednak uznać, tak jak w przypadku instytucji płatniczych, że systemy płatności mogą być prowadzone również przez instytucje pieniądza elektronicznego.
- (13) Emisja pieniądza elektronicznego nie stanowi działalności w zakresie przyjmowania depozytów przewidzianej w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾, gdyż ze względu na swój szczególny charakter pieniądz ten jest elektronicznym substytutem monet i banknotów, służącym dokonywaniu płatności, zazwyczaj na ograniczoną kwotę, a nie instrumentem oszczędnościowym. Instytucjom pieniądza elektronicznego nie należy zezwalać na udzielanie kredytów ze środków pieniężnych otrzymanych lub przechowywanych w celu emisji pieniądza elektronicznego. Ponadto emitentom pieniądza elektronicznego nie należy zezwalać na oferowanie odsetek lub jakichkolwiek innych korzyści, chyba że korzyści te nie są związane z długością okresu, w jakim posiadacz pieniądza elektronicznego posiada pieniądz elektroniczny. Warunki udzielania i utrzymywania zezwoleń na działalność w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego powinny obejmować wymogi ostrożnościowe proporcjonalne do ryzyka operacyjnego i finansowego, na które narażone są takie podmioty w trakcie prowadzenia działalności związanej z emisją pieniądza elektronicznego, niezależnie od jakiegokolwiek innej działalności handlowej prowadzonej przez daną instytucję pieniądza elektronicznego.
- (14) Należy jednak koniecznie zachować równe warunki konkurencji dla instytucji pieniądza elektronicznego i instytucji kredytowych w zakresie emisji pieniądza elektronicznego, aby zapewnić uczciwą konkurencję w przypadku świadczenia tej samej usługi przez większą liczbę instytucji z korzyścią dla posiadaczy pieniądza elektronicznego. Powinno to zostać osiągnięte poprzez równoważenie mniej uciążliwych elementów systemu nadzoru ostrożnościowego mającego zastosowanie do instytucji pieniądza elektronicznego przepisami bardziej rygorystycznymi niż przepisy mające zastosowanie do instytucji kredytowych, w szczególności w zakresie ochrony środków pieniężnych należących do posiadaczy pieniądza elektronicznego. Z uwagi na istotne znaczenie ochrony, właściwe organy powinny być informowane z wyprzedzeniem o wszelkich istotnych zmianach, takich jak zmiana metody ochrony, zmiana instytucji kredytowej, w której zdeponowane są chronione środki pieniężne, albo zmiana przedsiębiorstwa ubezpieczeniowego lub instytucji kredytowej ubezpieczających lub gwarantujących chronione środki pieniężne.
- (15) Zasady dotyczące oddziałów instytucji pieniądza elektronicznego, które mają swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, powinny być analogiczne we wszystkich państwach członkowskich. Ważne jest, aby przewidzieć, że takie przepisy nie będą bardziej korzystne od tych, które są ustalone dla oddziałów instytucji pieniądza elektronicznego, które mają swoją siedzibę główną w innym państwie członkowskim. Wspólnota powinna mieć możliwość zawierania umów z państwami trzecimi, przewidujących stosowanie zasad, które zapewniają oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego, które mają siedzibę główną poza Wspólnotą, takie samo traktowanie w całej Wspólnocie. Oddziały instytucji pieniądza elektronicznego, które mają swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, nie powinny korzystać ze swobody przedsiębiorczości na mocy art. 43 Traktatu w państwach członkowskich innych niż te, w których są zarejestrowane, ani ze swobody świadczenia usług na mocy art. 49 akapit drugi Traktatu.
- (16) Należy zezwolić państwom członkowskim na odstąpienie od stosowania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji emitujących jedynie ograniczoną ilość pieniądza elektronicznego. Instytucje korzystające z takiego zwolnienia nie powinny mieć prawa korzystania ze swobody przedsiębiorczości ani swobody świadczenia usług na mocy niniejszej dyrektywy, ani nie powinny pośrednio wykonywać tych praw jako uczestnicy systemu płatności. Pożądane jest jednak rejestrowanie danych wszystkich podmiotów świadczących usługi związane z pieniądzem elektronicznym, w tym tych korzystających ze zwolnienia. W tym celu państwa członkowskie powinny wpisywać takie instytucje do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego.
- (17) Ze względów ostrożności państwa członkowskie powinny zapewnić, aby emitować pieniądz elektroniczny mogły jedynie instytucje pieniądza elektronicznego posiadające odpowiednie zezwolenie lub korzystające ze zwolnienia zgodnie z niniejszą dyrektywą, instytucje kredytowe upoważnione zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, instytucje świadczące zyro pocztowe, które są uprawnione do emisji pieniądza elektronicznego zgodnie z prawem krajowym, Europejski Bank Centralny, krajowe banki centralne, gdy nie działają one w charakterze organów monetarnych lub innych organów publicznych, oraz państwa członkowskie lub ich organy regionalne bądź lokalne, gdy nie działają one w charakterze organów publicznych.
- (18) W celu utrzymania zaufania posiadacza pieniądza elektronicznego, pieniądz elektroniczny powinien podlegać wykupowi. Możliwość wykupu sama w sobie nie oznacza, że środki pieniężne otrzymane w zamian za pieniądz elektroniczny należy traktować jako depozyty lub inne środki podlegające zwrotowi do celów dyrektywy 2006/48/WE. Wykup powinien być zawsze możliwy w dowolnym czasie, według wartości parytetowej, bez możliwości uzgodnienia minimalnego progu wykupu. Wykup powinien na ogół przysługiwać bezpłatnie. W przypadkach należycie określonych w niniejszej dyrektywie powinna jednak istnieć możliwość wystąpienia o proporcjonalną i opartą na kosztach opłatę, bez uszczerbku dla przepisów krajowych w zakresie podatków lub spraw socjalnych albo dla wszelkich obowiązków emitenta pieniądza elektronicznego wynikających z innych odpowiednich przepisów wspólnotowych lub krajowych, obejmujących przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wszelkie działania służące zamrożeniu środków finansowych lub wszelkie środki szczególne związane z zapobieganiem przestępstwom i prowadzeniem śledztw w ich sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

- (19) Pozasądowe procedury wnoszenia skarg i pozasądowe procedury odszkodowawcze regulujące rozstrzyganie sporów powinny być dostępne dla posiadaczy pieniądza elektronicznego. Rozdział 5 tytułu IV dyrektywy 2007/64/WE powinien zatem stosować się odpowiednio w kontekście niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy. Odniesienie do „dostawcy usług płatniczych” w dyrektywie 2007/64/WE należy zatem odczytywać jako odniesienie do emitenta pieniądza elektronicznego; odniesienie do „użytkownika usług płatniczych” należy odczytywać jako odniesienie do posiadacza pieniądza elektronicznego; a odniesienie do tytułów III i IV dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do tytułu III niniejszej dyrektywy.
- (20) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (21) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania przepisów wykonawczych w celu uwzględnienia inflacji lub postępu technologicznego i zmian rynkowych oraz w celu zapewnienia spójnego stosowania wyłączeń zgodnie z niniejszą dyrektywą. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (22) Skuteczne funkcjonowanie niniejszej dyrektywy będzie wymagało przeglądu. Dlatego należy zobowiązać Komisję do sporządzenia sprawozdania trzy lata po upływie terminu transpozycji niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny udzielić Komisji informacji na temat stosowania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy.
- (23) Mając na uwadze pewność prawa, należy dokonać uzgodnień przejściowych, aby zapewnić instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2000/46/WE, zdolność do kontynuowania tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego przez określony czas. Okres ten powinien być dłuższy w przypadku instytucji pieniądza elektronicznego, które skorzystały ze zwolnienia przewidzianego w art. 8 dyrektywy 2000/46/WE.
- (24) Niniejsza dyrektywa wprowadza nową definicję pieniądza elektronicznego, przy emisji którego można skorzystać z odstępstw, o których mowa w art. 34 i 53 dyrektywy 2007/64/WE. Dlatego też należy odpowiednio zmienić uproszczone zasady należytej staranności wobec klienta określone w dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽²⁾.
- (25) Zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE instytucje pieniądza elektronicznego uważa się za instytucje kredytowe, mimo że nie mogą one przyjmować depozytów od ludności ani udzielać kredytów ze środków otrzymanych od ludności. Ze względu na system wprowadzony niniejszą dyrektywą należy zmienić definicję instytucji kredytowej zawartą w dyrektywie 2006/48/WE, tak aby instytucje pieniądza elektronicznego nie były uważane za instytucje kredytowe. Instytucjom kredytowym należy jednak nadal zezwalać na emisję pieniądza elektronicznego i prowadzenie takiej działalności w całej Wspólnocie, pod warunkiem że działalność taka będzie wzajemnie uznawana i zostanie poddana kompleksowemu systemowi nadzoru ostrożnościowego stosowanemu w przypadku instytucji kredytowych zgodnie z przepisami wspólnotowymi w zakresie bankowości. Mając na uwadze utrzymanie równych warunków konkurencji, instytucje kredytowe powinny mieć jednak także możliwość prowadzenia takiej działalności za pośrednictwem podmiotu zależnego w ramach systemu nadzoru ostrożnościowego przewidzianego w niniejszej dyrektywie, a nie w dyrektywie 2006/48/WE.
- (26) Przepisami niniejszej dyrektywy zastępuje się wszystkie odpowiadające im przepisy dyrektywy 2000/46/WE. Należy zatem uchylić dyrektywę 2000/46/WE.
- (27) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, z uwagi na potrzebę harmonizacji wielu różnych zasad istniejących obecnie w systemach prawnych poszczególnych państw członkowskich, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (28) Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾ państwa członkowskie zachęcane są do sporządzania, na swoje potrzeby i w interesie Wspólnoty, własnych tabel jak najdokładniej przedstawiających korelację między przepisami niniejszej dyrektywy a środkami transpozycji oraz do podawania ich do publicznej wiadomości,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące prowadzenia działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego, w którym to celu państwa członkowskie uznają następujące kategorie emitentów pieniądza elektronicznego:

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

- a) instytucje kredytowe określone w art. 4 pkt 1 dyrektywy 2006/48/WE, w tym, zgodnie z prawem krajowym, ich oddział w rozumieniu art. 4 pkt 3 tej dyrektywy, jeżeli oddział ten znajduje się na terytorium Wspólnoty, a jego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą, zgodnie z art. 38 tej dyrektywy;
- b) instytucje pieniądza elektronicznego określone w art. 2 pkt 1 niniejszej dyrektywy, w tym, zgodnie art. 8 niniejszej dyrektywy i z prawem krajowym, ich oddział, w przypadku gdy taki oddział znajduje się na terytorium Wspólnoty, a jego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą;
- c) instytucje świadczące żyro pocztowe, które są uprawnione do emisji pieniądza elektronicznego zgodnie z prawem krajowym;
- d) Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne, jeżeli nie działają one w charakterze władz monetarnych lub innych organów publicznych;
- e) państwa członkowskie albo ich organy regionalne lub lokalne, jeżeli nie działają one w charakterze organów publicznych.

2. W tytule II niniejszej dyrektywy określono zasady odnoszące się do podejmowania i prowadzenia działalności oraz do nadzoru ostrożnościowego nad działalnością instytucji pieniądza elektronicznego.

3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania wszystkich lub niektórych przepisów tytułu II niniejszej dyrektywy wobec instytucji, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2006/48/WE, z wyjątkiem instytucji, o których mowa w tiret pierwszym i drugim tego artykułu.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wartości pieniężnej przechowywanej przy użyciu instrumentów objętych wyłączeniem, określonych w art. 3 lit. k) dyrektywy 2007/64/WE.

5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wartości pieniężnej wykorzystywanej do dokonywania transakcji płatniczych objętych wyłączeniem, określonych w art. 3 lit. l) dyrektywy 2007/64/WE.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „instytucja pieniądza elektronicznego” oznacza osobę prawną, której udzielono zezwolenia na emisję pieniądza elektronicznego na podstawie tytułu II;
- 2) „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną przechowywaną elektronicznie, w tym magnetycznie, stanowiącą prawo do roszczenia wobec emitenta, która jest emitowana w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych określonych w art. 4 pkt 5 dyrektywy 2007/64/WE i akceptowana przez osoby fizyczne lub prawne inne niż emitent pieniądza elektronicznego;

- 3) „emitent pieniądza elektronicznego” oznacza podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, instytucje korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 1 ust. 3 oraz osoby prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 9;

- 4) „średnia wartość pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu” oznacza średnią wartość całkowitej kwoty zobowiązań finansowych związanych z pieniądzem elektronicznym emitowanym na koniec każdego dnia kalendarzowego w ciągu poprzednich sześciu miesięcy kalendarzowych, obliczaną na pierwszy dzień kalendarzowy każdego miesiąca kalendarzowego i stosowaną do tego miesiąca kalendarzowego.

TYTUŁ II

WYMOGI DOTYCZĄCE PODEJMOWANIA I PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INSTYTUCJE PIENIĄDZA ELEKTRONICZNEGO ORAZ NADZORU OSTROŻNOŚCIOWEGO NAD TĄ DZIAŁALNOŚCIĄ

Artykuł 3

Ogólne zasady ostrożnościowe

1. Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, art. 5 i art. 10–15, art. 17 ust. 7 i art. 18–25 dyrektywy 2007/64/WE stosują się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego.

2. Instytucje pieniądza elektronicznego z wyprzedzeniem informują właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach odnoszących się do środków przyjmowanych w celu ochrony środków pieniężnych otrzymywanych w zamian za wyemitowany pieniądz elektroniczny.

3. Każda osoba fizyczna lub prawna, która podjęła decyzję o nabyciu lub zbyciu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji, w rozumieniu art. 4 pkt 11 dyrektywy 2006/48/WE, instytucji pieniądza elektronicznego lub też o dalszym zwiększeniu lub zmniejszeniu, bezpośrednio lub pośrednio, takiego znacznego pakietu akcji, wskutek czego proporcja kapitału lub praw głosu osiągnęłaby, przekroczyła lub spadła poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja pieniądza elektronicznego stałaby się lub przestałaby być podmiotem zależnym danej osoby fizycznej lub prawnej, informuje właściwe organy o swoim zamiarze przed takim nabyciem, zbyciem, zwiększeniem lub zmniejszeniem.

Proponowany nabywca przekazuje właściwemu organowi informacje o wielkości pakietu, który zamierza nabyć, oraz odpowiednie informacje, o których mowa w art. 19a ust. 4 dyrektywy 2006/48/WE.

W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby, o których mowa w akapicie drugim, może okazać się niekorzystny z punktu widzenia ostrożnego i rzetelnego zarządzania daną instytucją, właściwe organy wyrażają sprzeciw lub podejmują inne odpowiednie środki w celu doprowadzenia do ustania tej sytuacji. Środki takie mogą obejmować nakazy, kary nakładane na członków kierownictwa lub zarządu lub na zawieszeniu korzystania z praw głosu wynikających z liczby akcji posiadanych przez akcjonariuszy lub danych członków.

Podobne środki mają zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią określonego w niniejszym ustępie obowiązku wcześniejszego przekazania informacji.

Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, właściwe organy, niezależnie od wszelkich innych kar, które mają być zastosowane, przewidują zawieszenie praw głosu nabywcy, nieważność głosów oddanych, lub też możliwość unieważnienia tych głosów.

Państwa członkowskie mogą, całkowicie lub częściowo, zwolnić z obowiązków na mocy niniejszego ustępu w odniesieniu do instytucji pieniądza elektronicznego, które prowadzą co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. e), lub zezwolić swoim właściwym organom na odstąpienie od stosowania części lub całości tych obowiązków.

4. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego na dystrybucję i wykup pieniądza elektronicznego za pośrednictwem osób fizycznych lub prawnych działających w ich imieniu. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego zamierza prowadzić dystrybucję pieniądza elektronicznego w innym państwie członkowskim przy udziale takiej osoby fizycznej lub prawnej, stosuje ona procedurę ustanowioną w art. 25 dyrektywy 2007/64/WE.

5. Niezależnie od ust. 4, instytucje pieniądza elektronicznego nie mogą emitować pieniądza elektronicznego za pośrednictwem agentów. Instytucjom pieniądza elektronicznego zezwala się na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), za pośrednictwem agentów jedynie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 17 dyrektywy 2007/64/WE.

Artykuł 4

Kapitał założycielski

Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania, w czasie wydawania zezwolenia, kapitału założycielskiego, na który składają się pozycje określone w art. 57 lit. a) i b) dyrektywy 2006/48/WE, wynoszącego nie mniej niż 350 000 EUR.

Artykuł 5

Fundusze własne

1. Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego, określone w art. 57–61, 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/48/WE, nie mogą być niższe od wyższej z kwot wymaganych zgodnie z ust. 2–5 niniejszego artykułu lub art. 4 niniejszej dyrektywy.

2. W odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązanej z emisją pieniądza elektronicznego, wymagane fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z jedną z trzech metod (A, B lub C) określonych w art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/64/WE. Odpowiednią metodę określają właściwe organy zgodnie z przepisami krajowymi.

W odniesieniu do działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego wymagane fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z metodą D określoną w ust. 3.

Instytucje pieniądza elektronicznego zawsze dysponują funduszami własnymi co najmniej równymi sumie wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2.

3. Metoda D: Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego na cele działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego są równe co najmniej 2 % średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu.

4. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jakiegokolwiek rodzaju działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązaną z emisją pieniądza elektronicznego, lub którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), a kwota pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nie jest wcześniej znana, właściwe organy zezwalają tej instytucji pieniądza elektronicznego na obliczenie jej wymaganych funduszy własnych na podstawie reprezentatywnej części przeznaczzonej na emisję pieniądza elektronicznego, pod warunkiem że taka reprezentatywna część może zostać rozsądnie oszacowana na podstawie danych historycznych i w sposób satysfakcjonujący właściwe organy. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego nie prowadzi działalności dostatecznie długo, jej wymagane fundusze własne obliczane są na podstawie przewidywanej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wykazanej w planie biznesowym tej instytucji, z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań tego planu wymaganych przez właściwe organy.

5. Na podstawie oceny procesów zarządzania ryzykiem, bazy danych związanych z ryzykiem strat i mechanizmów kontroli wewnętrznej instytucji pieniądza elektronicznego, właściwe organy mogą wymagać od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania kwoty funduszy własnych do 20 % wyższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania odpowiedniej metody zgodnie z ust. 2, lub pozwolić instytucji pieniądza elektronicznego na posiadanie kwoty funduszy własnych do 20 % niższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania odpowiedniej metody zgodnie z ust. 2.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przeciwdziałania wielokrotnemu zaliczaniu tych samych elementów do funduszy własnych:

- a) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego należy do tej samej grupy co inna instytucja pieniądza elektronicznego, instytucja kredytowa, instytucja płatnicza, przedsiębiorstwo inwestycyjne, spółka zarządzająca aktywami lub zakład ubezpieczeń bądź reasekuracji;
- b) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi rodzaje działalności inne niż emisja pieniądza elektronicznego.

7. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 69 dyrektywy 2006/48/WE, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą postanowić o niestosowaniu ust. 2 i 3 niniejszego artykułu wobec instytucji pieniądza elektronicznego objętych skonsolidowanym nadzorem dominującej instytucji kredytowej na mocy dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 6

Rodzaje działalności

1. Oprócz emisji pieniądza elektronicznego, instytucje pieniądza elektronicznego uprawnione są do prowadzenia następujących rodzajów działalności:

- a) świadczenia usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE;
- b) udzielania kredytów związanych z usługami płatniczymi, o których mowa w pkt 4, 5 lub 7 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 16 ust. 3 i 5 tej dyrektywy;
- c) świadczenia usług operacyjnych i ściśle powiązanych usług dodatkowych w odniesieniu do emitowania pieniądza elektronicznego lub świadczenia usług płatniczych, o których mowa w lit. a);
- d) prowadzenie systemów płatności określonych w art. 4 pkt 6 dyrektywy 2007/64/WE, bez uszczerbku dla art. 28 tej dyrektywy;
- e) działalności gospodarczej innej niż emisja pieniądza elektronicznego, z uwzględnieniem mającego zastosowanie prawa wspólnotowego i krajowego.

Kredytu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie udziela się ze środków otrzymanych w zamian za pieniądź elektroniczny i przechowywanych zgodnie z art. 7 ust. 1.

2. Instytucje pieniądza elektronicznego nie przyjmują od ludności depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

3. Wszelkie środki otrzymywane przez instytucje pieniądza elektronicznego od posiadacza pieniądza elektronicznego są niezwłocznie wymieniane na pieniądź elektroniczny. Takie środki nie stanowią depozytu ani innych podlegających zwrotowi środków otrzymywanych od ludności w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

4. Artykuł 16 ust. 2 i 4 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do środków pieniężnych otrzymywanych na działalności, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, niezwiązanych z działalnością polegającą na emisji pieniądza elektronicznego.

Artykuł 7

Wymogi ochronne

1. Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego ochrony środków pieniężnych otrzymanych w zamian za wyemitowany pieniądź elektroniczny, zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/64/WE. Środki pieniężne otrzymane w formie płatności przez instrument płatniczy nie muszą być chronione do chwili, gdy zostaną zapisane na dobro rachunku płatniczego instytucji pieniądza elektronicznego lub w inny sposób udostępnione instytucji pieniądza elektronicznego zgodnie z wymogami dotyczącymi czasu wykonania określonymi w dyrektywie 2007/64/WE, w stosownych przypadkach. W każdym przypadku takie środki pieniężne zostają objęte ochroną nie później niż w terminie pięciu dni roboczych, określonych w art. 4 pkt 27 tej dyrektywy, po emisji pieniądza elektronicznego.

2. Na użytek ust. 1 bezpieczne, obciążone niskim ryzykiem aktywa są pozycjami aktywów należącymi do jednej z kategorii

określonych w tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽¹⁾, w przypadku których narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego nie przekracza 1,6 %, jednak z wyłączeniem innych pozycji o obniżonym ryzyku określonych w pkt 15 tego załącznika.

Na użytek ust. 1 bezpieczne, obciążone niskim ryzykiem aktywa są również jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) inwestujących wyłącznie w aktywa wymienione w akapicie pierwszym.

W wyjątkowych okolicznościach i przy odpowiednim uzasadnieniu właściwe organy mogą, na podstawie oceny bezpieczeństwa, okresu zapadalności, wartości lub innych czynników ryzyka dotyczących aktywów wymienionych w akapicie pierwszym i drugim, określić, które z tych aktywów nie stanowią bezpiecznych, obciążonych niskim ryzykiem aktywów na użytek ust. 1.

3. Artykuł 9 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, niezwiązanej z działalnością polegającą na emisji pieniądza elektronicznego.

4. Na użytek ust. 1 i 3, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zgodnie z przepisami krajowymi określić metodę wykorzystywaną przez instytucje pieniądza elektronicznego do ochrony środków pieniężnych.

Artykuł 8

Stosunki z państwami trzecimi

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec oddziału instytucji pieniądza elektronicznego mającego swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, rozpoczynającego lub prowadzącego swoją działalność, przepisów, z których wynika jego uprzywilejowane traktowanie w porównaniu z instytucją pieniądza elektronicznego mającą swoją siedzibę główną we Wspólnocie.

2. Właściwe organy powiadamiają Komisję o wszystkich zezwoleniach udzielonych oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego mających swoją siedzibę główną poza Wspólnotą.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, Wspólnota może zgodzić się, na mocy umów zawartych z co najmniej jednym państwem trzecim, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego mających swoją siedzibę główną poza Wspólnotą identyczne traktowanie w całej Wspólnocie.

Artykuł 9

Wyłączenia fakultatywne

1. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania lub zezwolić swoim właściwym organom na odstąpienie od stosowania całości lub części procedur i warunków określonych w art. 3, 4, 5 i 7 niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla art. 20, 22, 23 i 24 dyrektywy 2007/64/WE, oraz zezwolić na wpis osób prawnych do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- a) ogół działalności gospodarczej generuje średnią wartość pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nieprzekraczającą limitu określonego przez państwo członkowskie, jednak w każdym razie nie wyższą niż 5 000 000 EUR; oraz
- b) żadna z osób fizycznych odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub za jego prowadzenie nie została skazana za przestępstwa związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu albo za inne przestępstwa finansowe.

W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jakiegokolwiek rodzaju działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązaną z emisją pieniądza elektronicznego, lub którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), a kwota pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nie jest wcześniej znana, właściwe organy zezwalają tej instytucji pieniądza elektronicznego na stosowanie lit. a) pierwszego akapitu na podstawie reprezentatywnej części przeznaczonej na emisję pieniądza elektronicznego, pod warunkiem że taka reprezentatywna część może zostać rozsądnie oszacowana na podstawie danych historycznych i w sposób satysfakcjonujący właściwe organy. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego nie prowadzi działalności dostatecznie długo, spełnienie tego wymogu jest oceniane na podstawie przewidywanej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wykazanej w planie biznesowym wnioskodawcy, z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań tego planu wymaganych przez właściwe organy.

Państwa członkowskie mogą też postanowić, że przyznawanie wyłączeń fakultatywnych zgodnie z niniejszym artykułem będzie uzależnione od dodatkowego wymogu dotyczącego maksymalnej kwoty przechowywanej w instrumencie płatniczym lub na rachunku płatniczym konsumenta służącym przechowywaniu pieniądza elektronicznego.

Osoba prawna zarejestrowana zgodnie z niniejszym ustępem może świadczyć usługi płatnicze niezwiązane z pieniądzem elektronicznym emitowanym zgodnie z niniejszym artykułem, tylko gdy spełnione są warunki określone w art. 26 dyrektywy 2007/64/WE.

2. Osoba prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 zobowiązana jest do posiadania siedziby w tym państwie członkowskim, w którym faktycznie prowadzi ona swoją działalność.
3. Osobę prawną zarejestrowaną zgodnie z ust. 1 traktuje się jako instytucję pieniądza elektronicznego. Nie stosuje się jednak do niej art. 10 ust. 9 i art. 25 dyrektywy 2007/64/WE.
4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 może prowadzić tylko niektóre rodzaje działalności spośród wymienionych w art. 6 ust. 1.
5. Osoba prawna, o której mowa w ust. 1:
- a) zgłasza właściwym organom każdą zmianę swojej sytuacji istotną ze względu na warunki określone w ust. 1; oraz

- b) co najmniej raz do roku, w terminie określonym przez właściwe organy, składa sprawozdanie dotyczące średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby w przypadkach gdy przestają być spełniane warunki określone w ust. 1, 2 i 4, dana osoba prawna występowała o udzielenie zezwolenia w terminie 30 dni kalendarzowych zgodnie z art. 3. Zgodnie z art. 10 zakazuje się emisji pieniądza elektronicznego każdej takiej osobie, która nie wystąpiła w tym okresie o udzielenie zezwolenia.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były wystarczająco uprawnione do sprawdzania stałego przestrzegania wymogów określonych w niniejszym artykule.

8. Niniejszego artykułu nie stosuje się w odniesieniu do przepisów dyrektywy 2005/60/WE lub krajowych przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta ze zwolnienia przewidzianego w ust. 1, powiadamia ono odpowiednio Komisję do dnia 30 kwietnia 2011 r. Państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich późniejszych zmianach. Ponadto państwo członkowskie informuje Komisję o liczbie osób prawnych, których to dotyczy, oraz, corocznie, o całkowitej kwocie pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wyemitowanego na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, o czym mowa w ust. 1.

TYTUŁ III

EMISJA I MOŻLIWOŚĆ WYKUPU PIENIĄDZA ELEKTRONICZNEGO

Artykuł 10

Zakaz emisji pieniądza elektronicznego

Bez uszczerbku dla art. 18, państwa członkowskie zakazują emisji pieniądza elektronicznego osobom fizycznym lub prawnym, które nie są emitentami pieniądza elektronicznego.

Artykuł 11

Emisja i możliwość wykupu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby emitenci pieniądza elektronicznego emitowali pieniądz elektroniczny według wartości nominalnej w chwili otrzymania środków pieniężnych.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby na wniosek posiadacza pieniądza elektronicznego emitenci pieniądza elektronicznego umożliwiali, w każdym czasie i według wartości nominalnej, wykup wartości pieniężnej posiadanego pieniądza elektronicznego.
3. Umowa między emitentem pieniądza elektronicznego a posiadaczem pieniądza elektronicznego jasno i wyraźnie określa warunki wykupu, w tym wszelkie związane z nim koszty, a posiadacz pieniądza elektronicznego jest informowany o tych warunkach przed jakimkolwiek wiążącym zawarciem umowy lub przyjęciem oferty.

4. Wykup może podlegać opłatom jedynie, gdy jest to przewidziane w umowie zgodnie z ust. 3, i tylko w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy wniosek o wykup jest składany przed wygaśnięciem umowy;
- b) w przypadku gdy w umowie przewidziana jest data jej wygaśnięcia, a posiadacz pieniądza elektronicznego rozwiązuje umowę przed tą datą; lub
- c) w przypadku gdy wniosek o wykup składany jest ponad rok po dacie wygaśnięcia umowy.

Wszelkie takie opłaty są proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów poniesionych przez emitenta pieniądza elektronicznego.

5. W przypadku gdy wniosek o wykup jest składany przed wygaśnięciem umowy, posiadacz pieniądza elektronicznego może zażądać wypłaty pieniądza elektronicznego w całości lub w części.

6. W przypadku gdy wniosek o wypłatę jest składany przez posiadacza pieniądza elektronicznego w okresie do roku po dacie wygaśnięcia umowy:

- a) wypłacie podlega całkowita wartość pieniężna pieniądza elektronicznego;
- b) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jeden lub więcej rodzajów działalności wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. e) oraz nie jest wiadomo wcześniej, jaka część środków pieniężnych ma zostać wykorzystana jako pieniądz elektroniczny, wypłacie podlegają wszystkie środki, których żąda posiadacz pieniądza elektronicznego.

7. Niezależnie od ust. 4, 5 i 6, prawa do wykupu przysługujące osobom innym niż konsumenci, przyjmującym pieniądz elektroniczny, podlega ustaleniu umownemu między emitentami pieniądza elektronicznego a tymi osobami.

Artykuł 12

Zakaz stosowania odsetek

Państwa członkowskie zakazują oferowania odsetek lub jakichkolwiek innych korzyści związanych z długością okresu, w jakim posiadacz pieniądza elektronicznego posiada pieniądz elektroniczny.

Artykuł 13

Pozasądowe procedury wnoszenia skarg i rozstrzyganie sporów

Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, rozdział 5 tytułu IV dyrektywy 2007/64/WE stosuje się odpowiednio do emitentów pieniądza elektronicznego w zakresie ich obowiązków wynikających z niniejszego tytułu.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE I ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 14

Środki wykonawcze

1. Komisja może przyjąć środki konieczne do aktualizacji przepisów niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia inflacji

lub postępu technologicznego i zmian rynkowych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

2. Komisja przyjmuje środki w celu zapewnienia spójnego stosowania wyłączeń, o których mowa w art. 1 ust. 4 i 5. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Płatności ustanowiony zgodnie z art. 85 dyrektywy 2007/64/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 16

Pełna harmonizacja

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 3, art. 3 ust. 3 akapit szósty, art. 5 ust. 7, art. 7 ust. 4, art. 9 i art. 18 ust. 2, oraz w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację, państwa członkowskie nie utrzymują ani nie wprowadzają przepisów innych niż przepisy określone w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby emitenci pieniądza elektronicznego nie stosowali na niekorzyść posiadaczy pieniądza elektronicznego odstępstw od przepisów krajowych przyjętych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy lub odpowiadających przepisom niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przypadków, gdy taka możliwość została w niej wyraźnie przewidziana.

Artykuł 17

Przegląd

Do dnia 1 listopada 2012 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu sprawozdanie dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz jej skutków, w szczególności w zakresie stosowania wymogów ostrożnościowych dla instytucji pieniądza elektronicznego, dołączając w stosownych przypadkach propozycję jej przeglądu.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły – przed dniem 1 listopada 2012 r. – działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2000/46/WE w państwie członkowskim, w którym mają swoją siedzibę główną, na kontynuowanie tej działalności w tym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim zgodnie z ustaleniami dotyczącymi wzajemnego uznawania przewidzianymi w dyrektywie 2000/46/WE, bez wymogu występowania o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy lub przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie wymagają od takich instytucji pieniądza elektronicznego przekazania właściwym organom wszystkich stosownych informacji w celu umożliwienia tym ostatnim – do dnia 30 października 2011 r. – oceny tego, czy instytucje pieniądza elektronicznego spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie, a jeżeli nie, jakie środki należy podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia.

Instytucjom pieniądza elektronicznego spełniającym wymogi udziela się zezwolenia, wpisywane są one do rejestru oraz zobowiązane zostają do spełniania wymogów określonych w tytule II. W przypadku gdy instytucje pieniądza elektronicznego nie spełniają wymogów określonych w niniejszej dyrektywie do dnia 30 października 2011 r., zakazuje się im emitowania pieniądza elektronicznego.

2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć automatyczne udzielanie zezwolenia instytucjom pieniądza elektronicznego oraz ich wpis do rejestru przewidzianego w art. 3, jeżeli właściwe organy posiadają już dokumentację potwierdzającą, że dana instytucja pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w art. 3, 4 i 5. Właściwe organy informują dane instytucje pieniądza elektronicznego przed udzieleniem zezwolenia.

3. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które przed dniem 30 kwietnia 2011 r. podjęły działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym art. 8 dyrektywy 2000/46/WE, na kontynuowanie tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 2000/46/WE do dnia 30 kwietnia 2012 r., bez wymogu występowania o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy oraz przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy. Zakazuje się emitowania pieniądza elektronicznego wszystkim instytucjom pieniądza elektronicznego, którym nie udzielono zezwolenia lub wobec których nie zastosowano w tym okresie zwolnienia zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 19

Zmiany w dyrektywie 2005/60/WE

W dyrektywie 2005/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, które prowadzi co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i w pkt 14 i 15 załącznika I do dyrektywy 2006/48/WE, w tym działalność kantorów wymiany walut (*bureaux de change*)”;

2) art. 11 ust. 5 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (*), w przypadku gdy – jeżeli nie ma możliwości zasilenia – maksymalna kwota przechowywana elektronicznie na nośniku nie prze-

kracza 250 EUR lub w przypadku gdy – jeżeli istnieje możliwość zasilenia – obowiązuje ograniczenie łącznej kwoty transakcji przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym do 2 500 EUR, z wyjątkiem przypadków, w których posiadacz pieniądza elektronicznego dokonał na swoje żądanie w tym samym roku kalendarzowym wykupu na kwotę w wysokości 1 000 EUR lub więcej zgodnie z art. 11 dyrektywy 2009/110/WE. W odniesieniu do krajowych transakcji płatniczych, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zwiększyć kwotę 250 EUR, o której mowa w niniejszym punkcie, do 500 EUR.

(*) Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7.”.

Artykuł 20

Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE

W dyrektywie 2006/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »instytucja kredytowa« oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub więcej spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i 15 załącznika I”;

2) w załączniku I dodaje się punkt w brzmieniu:

„15) Emisja pieniądza elektronicznego.”.

Artykuł 21

Uchylenie

Dyrektywa 2000/46/WE traci moc ze skutkiem od dnia 30 kwietnia 2011 r., bez uszczerbku dla art. 18 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy.

Wszelkie odniesienia do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 30 kwietnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI 2009/129/WE**z dnia 9 października 2009 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG dotyczącą produktów kosmetycznych w celu dostosowania jej załącznika III do postępu technicznego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Naukowym ds. Produktów Konsumenckich,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Związki fluoru są obecnie regulowane w ramach numerów porządkowych 26 do 43, 47 oraz 56 w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG. Ich maksymalne dopuszczalne stężenie w pastach do zębów odnosi się do zawartości fluoru (0,15 % w przeliczeniu na fluor, np. 1 500 ppm).

(2) Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich, który został zastąpiony przez Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (dalej: „SCCS”) ⁽²⁾, stwierdził w swojej opinii SCCP/0882/08, że maksymalne dozwolone stężenie wynoszące 0,15 % (1 500 F- ppm) fluoru nie stanowi, w oparciu o dostępne dowody naukowe, zagrożenia dla zdrowia dzieci poniżej szóstego roku życia. Wykorzystane dane pochodzą z badań dotyczących głównie fluorku sodu.

(3) Na podstawie wniosków z badań naukowych SCCS dyrektywa Komisji 2007/53/WE z dnia 29 sierpnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG dotyczącą produktów kosmetycznych w celu dostosowania jej załącznika III do postępu technicznego ⁽³⁾ wprowadza w odniesieniu do objętych przepisami związków zawierających fluor wymóg ostrzeżenia, które musi być wydrukowane na etykiecie pasty do zębów zawierającej fluorek. Wymóg ten odnosi się do zawartości fluorku, a nie fluoru. W konsekwencji nie wszystkie związki zawierające fluor wymienione w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG zostały objęte wprowadzonym wymogiem etykietowania.

(4) Na żądanie Komisji SCCS wyjaśnił, że w opiniach SCCNFP/0653/03 i SCCP/0882/05 wskazano, że eksploatacja na inne związki zawierające fluor wymienione w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG możliwa byłaby jedynie w odniesieniu do fluorozu. Jednakże dla celów wprowadzonego dyrektywą 2007/53/WE obowiązku informowania o związkach zawierających fluor wymienionych w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG SCCS jest zdania, że pojęcia „fluor” i „fluorek” są równoznaczne i można ich używać zamiennie.

(5) W celu zagwarantowania pewności prawa konieczne jest wyjaśnienie, że wymóg etykietowania dotyczy wszystkich dwudziestu związków zawierających fluor wymienionych w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG, a nie tylko tych zawierających fluorek.

(6) Dlatego też warunek etykietowania, które musi być umieszczone na etykiecie pasty do zębów zawierającej związki fluoru wymienione w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG, powinien odnosić się do zawartości fluoru, a nie fluorku. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 76/768/EWG.

(7) W celu zapewnienia płynnego wprowadzenia zmian państwa członkowskie nie powinny zabraniać obrotu produktami spełniającymi wymogi niniejszej dyrektywy przed datą rozpoczęcia jej stosowania.

(8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Kosmetycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik III do dyrektywy 76/768/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 15 kwietnia 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ Nazwa Komitetu została zmieniona decyzją Komisji 2008/721/WE (Dz.U. L 241 z 10.9.2008, s. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 226 z 30.8.2007, s. 19.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 15 października 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Państwa członkowskie nie zabraniają obrotu pastą do zębów oznakowaną zgodnie z przepisami transponującymi niniejszą dyrektywę przed dniem określonym w art. 2 ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W kolumnie „f” odpowiadającej numerom porządkowym 26 do 43, 47 oraz 56 części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG tekst po pierwszym zdaniu otrzymuje brzmienie:

„W przypadku past do zębów zawierających związki fluoru o stężeniu 0,1–0,15 % w przeliczeniu na fluor, jeżeli nie ma oznakowania wskazującego, że pasta nie jest przeznaczona dla dzieci (np. »tylko dla dorosłych«), obowiązkowe jest następujące oznakowanie:

»U dzieci poniżej sześciu lat do mycia zębów pod kontrolą dorosłych stosować ilość pasty wielkości ziarnka grochu, aby zminimalizować ryzyko połknięcia. Przy przyjmowaniu fluorku z innych źródeł należy skonsultować się ze stomatologiem lub lekarzem.«”.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 października 2009 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w programy państw członkowskich w dziedzinie kontroli, inspekcji oraz nadzoru rybołówstwa na 2009 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7592)

(Jedynie teksty w języku angielskim, bułgarskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)

(2009/746/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiające wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Państwa członkowskie przesłały do Komisji swoje programy kontroli rybołówstwa na 2009 r. wraz z wnioskami o wkład finansowy Wspólnoty w wydatki, które będą ponoszone przy realizacji projektów zawartych w tych programach.

(2) Wnioski dotyczące działań wymienionych w art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 861/2006 mogą kwalifikować się do finansowania wspólnotowego.

(3) Wnioski o finansowanie wspólnotowe powinny być zgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 391/2007 ⁽²⁾.

(4) Należy zatem ustalić maksymalne kwoty i wysokość wkładu finansowego Wspólnoty w granicach ustanowionych w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 861/2006 oraz ustanowić warunki, na jakich taki wkład może być przyznawany.

(5) W celu stworzenia zachęty do inwestowania w ramach działań priorytetowych określonych przez Komisję oraz uwzględniając negatywny wpływ kryzysu finansowego na budżety państw członkowskich, z tytułu kosztów związanych z elektronicznymi systemami rejestrowania i przekazywania informacji (ERS) oraz systemami monitorowania statków (VMS), a także z zapobieganiem nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (NNN), przysługiwać powinna wysoka stawka współfinansowania, mieszcząca się w granicach określonych w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 861/2006.

(6) Aby kwalifikować się do otrzymania wkładu, automatyczne urządzenia lokacyjne powinny spełniać wymogi ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym przepisy szczegółowe dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 12.4.2007, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

- (7) Aby kwalifikować się do otrzymania wkładu, elektroniczne systemy rejestrowania i przekazywania informacji znajdujące się na pokładach statków rybackich powinny spełniać wymogi ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1077/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1966/2006 w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1566/2007⁽¹⁾.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja przewiduje wkład finansowy Wspólnoty na 2009 r. w wydatki poniesione przez państwa członkowskie w 2009 r. w związku z wdrażaniem systemów monitorowania i kontroli mających zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), o których mowa w art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 861/2006. Ustanawia ona kwotę wkładu finansowego Wspólnoty dla każdego państwa członkowskiego, stawkę wkładu finansowego Wspólnoty oraz warunki, na jakich taki wkład może zostać przyznany.

Artykuł 2

Zamknięcie zobowiązań pozostających do spłaty

Wszystkie płatności, w odniesieniu do których złożono wnioski o zwrot wydatków, zostają zrealizowane przez dane państwo członkowskie najpóźniej do dnia 30 czerwca 2013 r. Płatności dokonywane przez państwa członkowskie po tym terminie nie kwalifikują się do zwrotu. Niewykorzystane środki wspólnotowe związane z niniejszą decyzją podlegają wycofaniu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 3

Nowe technologie i sieci informatyczne

1. Wydatki poniesione na zakup, instalację i pomoc techniczną w dziedzinie technologii komputerowej oraz budowy sieci informatycznych w celu umożliwienia skutecznej i bezpiecznej wymiany danych w związku z monitorowaniem, kontrolowaniem i nadzorem działalności połowowej kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku I.

2. W przypadku wydatków poniesionych na mocy załącznika I związanych z systemem monitorowania statków (VMS), elektronicznymi systemami rejestrowania i przekazywania informacji (ERS) lub z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami, stawka współfinansowania, o której mowa w ust. 1, wynosi 95 %.

Artykuł 4

Automatyczne urządzenia lokacyjne

1. Wydatki poniesione na zakup i instalację na statkach rybackich automatycznych urządzeń lokacyjnych umożliwiających ośrodkom monitorowania rybołówstwa zdalne monitorowanie statków przy wykorzystaniu satelitarne systemu moni-

torowania statków (VMS) kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 95 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku II.

2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, wynosi nie więcej niż 1 500 EUR na statek.

3. Aby kwalifikować się do otrzymania wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, automatyczne urządzenia lokacyjne muszą spełniać wymogi ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 2244/2003.

Artykuł 5

Elektroniczne systemy rejestrowania i przekazywania informacji

Wydatki poniesione na rozwój, zakup, instalację i pomoc techniczną w zakresie niezbędnych komponentów systemów ERS w celu umożliwienia skutecznej i bezpiecznej wymiany danych w związku z monitorowaniem, kontrolą i nadzorem działalności połowowej kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 95 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku III.

Artykuł 6

Urządzenia elektroniczne do rejestrowania i przekazywania informacji

1. Wydatki poniesione na zakup i instalację na pokładzie statków rybackich urządzeń elektronicznych do rejestrowania i przekazywania informacji (ERS) umożliwiających statkom elektroniczną rejestrację danych o połowach i przekazywanie ich do centrum monitorowania rybołówstwa kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 95 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku IV.

2. Bez uszczerbku dla ust. 4, wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, wynosi nie więcej niż 4 500 EUR na statek.

3. Aby kwalifikować się do otrzymania wkładu finansowego, urządzenia ERS muszą spełniać wymogi ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1077/2008.

4. W przypadku urządzeń łączących w sobie funkcje ERS i VMS oraz spełniających wymogi ustanowione w rozporządzeniach (WE) nr 2244/2003 i (WE) nr 1077/2008, wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wynosi nie więcej niż 6 000 EUR.

Artykuł 7

Projekty pilotażowe

Wydatki poniesione na projekty pilotażowe w dziedzinie wdrażania nowych technologii w zakresie kontroli kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 95 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku V.

Artykuł 8

Szkolenia i programy wymiany

Wydatki poniesione na szkolenia i programy wymiany urzędników odpowiedzialnych za zadania związane z monitorowaniem, kontrolą i nadzorem rybołówstwa kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku VI.

(¹) Dz.U. L 295 z 4.11.2008, s. 3.

Artykuł 9

Pilotażowe programy inspekcji i obserwacji

Wydatki poniesione na pilotażowe programy inspekcji i obserwacji kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku VII.

Artykuł 10

Ocena wydatków

Wydatki poniesione przy wdrażaniu systemu oceny wydatków ponoszonych w związku z nadzorowaniem wspólnej polityki rybołówstwa kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku VIII.

Artykuł 11

Inicjatywy zwiększające znajomość przepisów WPRyb

Wydatki poniesione na przedsięwzięcia obejmujące seminaria i narzędzia medialne mające na celu zwiększenie świadomości rybaków i innych uczestników, takich jak inspektorzy, prokuratorzy i sędziowie, jak również społeczeństwo, na temat potrzeby zwalczania nieodpowiedzialnych i nielegalnych połowów i na temat zasad wspólnej polityki rybołówstwa kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 75 % wydatków kwalifikowalnych, w granicach określonych w załączniku IX.

Artykuł 12

Statki i samoloty patrolowe

1. Wydatki związane z zakupem i modernizacją statków i samolotów wykorzystywanych do inspekcji i nadzoru działalności połowowej przez właściwe organy państw członkowskich kwalifikują się, w granicach określonych w załączniku X, do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez państwa członkowskie.

2. Wkład finansowy określony dla każdego państwa członkowskiego w załączniku X oblicza się na podstawie stopnia wykorzystania odpowiednich statków rybackich i samolotów do inspekcji i nadzoru i wyraża się jako procent ich całkowitej rocznej działalności zadeklarowanej przez państwa członkowskie.

Artykuł 13

Całkowity maksymalny wkład Wspólnoty na państwo członkowskie

Kwota całkowitych planowanych wydatków na państwo członkowskie, kwalifikowalna część tych wydatków oraz kwota całkowitego maksymalnego wkładu Wspólnoty na państwo członkowskie dla działań, o których mowa w art. 3 do 12, wynoszą:

(EUR)

Państwo członkowskie	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Belgia	805 000	805 000	764 750
Bułgaria	352 000	362 000	282 250
Dania	1 945 552	1 945 552	1 667 139
Niemcy	222 000	278 000	220 000
Estonia	706 000	706 000	645 500
Irlandia	120 000	90 000	45 000
Grecja	16 867 000	8 928 000	4 735 400
Hiszpania	17 218 103	14 772 123	8 190 517
Francja	2 631 500	2 333 000	1 049 750
Włochy	19 589 925	6 361 340	3 273 170
Litwa	407 900	407 900	378 300
Malta	1 003 475	1 003 475	922 127
Niderlandy	3 145 000	2 750 000	2 560 750
Polska	497 713	468 713	416 479
Portugalia	783 500	759 250	629 038
Rumunia	80 000	80 000	62 500
Finlandia	920 000	820 000	659 750
Szwecja	1 715 000	1 715 000	1 541 750
Zjednoczone Królestwo	4 309 798	3 601 555	2 055 830
Razem	73 319 466	48 186 908	30 100 000

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Maltańskiej, Królestwa Niderlandów, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Fińskiej, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Člonek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

NOWE TECHNOLOGIE I SIECI INFORMATYCZNE

(w EUR)

Państwo członkowskiej kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Bułgaria:			
BG/09/01	20 000	30 000	15 000
BG/09/02	13 000	13 000	6 500
BG/09/03	12 000	12 000	6 000
BG/09/04	25 000	25 000	23 750
BG/09/05	70 000	70 000	66 500
Suma częściowa	140 000	150 000	117 750
Dania:			
DK/09/01	134 176	134 176	127 468
DK/09/02	402 528	402 528	201 264
DK/09/03	670 880	670 880	637 336
DK/09/04	167 720	167 720	159 334
DK/09/05	167 720	167 720	159 334
Suma częściowa	1 543 024	1 543 024	1 284 736
Niemcy:			
DE/09/01	90 000	90 000	85 000
DE/09/02	16 000	72 000	36 000
Suma częściowa	106 000	162 000	121 500
Estonia:			
EE/09/01	600 000	600 000	570 000
EE/09/02	50 000	50 000	25 000
Suma częściowa	650 000	650 000	595 000
Irlandia:			
IE/09/01	90 000	60 000	30 000
Suma częściowa	90 000	60 000	30 000
Grecja:			
EL/09/01	1 500 000	368 000	64 400
EL/09/02	210 000	0	0
Suma częściowa	1 710 000	368 000	64 400
Hiszpania:			
ES/09/01	530 000	530 000	265 000
ES/09/02	146 000	146 000	73 000
ES/09/03	99 000	99 000	49 500
ES/09/04	16 000	0	0
ES/09/05	28 000	28 000	14 000
ES/09/06	353 000	353 000	176 500
ES/09/07	800 000	800 000	760 000
ES/09/24	81 459	0	0
ES/09/28	141 120	141 120	70 560
ES/09/32	282 000	282 000	141 000
ES/09/35	360 000	360 000	342 000
Suma częściowa	2 836 579	2 739 120	1 891 560

(w EUR)			
Państwo członkowskiej kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Francja:			
FR/09/01	553 500	410 000	205 000
FR/09/02	130 000	130 000	65 000
FR/09/03	120 000	120 000	60 000
Suma częściowa	803 500	660 000	330 000
Włochy:			
IT/09/01	220 000	55 000	27 500
Suma częściowa	220 000	55 000	27 500
Litwa:			
LT/09/01-01	27 000	27 000	25 650
Suma częściowa	27 000	27 000	25 650
Niderlandy:			
NL/09/01	300 000	300 000	285 000
NL/09/02	150 000	150 000	142 500
NL/09/03	40 000	40 000	38 000
NL/09/04	75 000	75 000	71 250
NL/09/11	30 000	0	0
NL/09/12	30 000	30 000	28 500
Suma częściowa	625 000	595 000	565 250
Polska:			
PL/09/01	93 000	64 000	32 000
PL/09/02	10 000	10 000	9 500
PL/09/03	30 000	30 000	28 500
Suma częściowa	133 000	104 000	70 000
Portugalia:			
PT/09/01-01	2 500	2 500	1 250
PT/09/01-02	218 250	194 000	97 000
PT/09/03	1 500	1 500	750
PT/09/04	7 000	7 000	3 500
PT/09/05-01	40 000	40 000	38 000
PT/09/05-02	30 000	30 000	28 500
PT/09/05-03	35 000	35 000	33 250
PT/09/05-04	125 000	125 000	118 750
PT/09/05-05	9 750	9 750	9 263
PT/09/05-06	9 000	9 000	8 550
Suma częściowa	478 000	453 750	338 813
Rumunia:			
RO/09/01	15 000	15 000	7 500
Suma częściowa	15 000	15 000	7 500
Finlandia:			
FI/09/01	200 000	200 000	100 000
FI/09/02	20 000	20 000	10 000
FI/09/03	15 000	15 000	7 500
Suma częściowa	235 000	235 000	117 500

(w EUR)

Państwo członkowskiej kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Szwecja:			
SE/09/01	40 000	40 000	20 000
SE/09/02	80 000	80 000	76 000
SE/09/03	135 000	135 000	128 250
SE/09/04	80 000	80 000	76 000
SE/09/05	80 000	80 000	76 000
SE/09/06	50 000	50 000	47 500
SE/09/07	60 000	60 000	30 000
Suma częściowa	525 000	525 000	453 750
Zjednoczone Królestwo:			
UK/09/01	55 880	55 880	53 086
UK/09/03	56 916	56 916	54 071
UK/09/04	113 831	100 000	50 000
UK/09/25	10 245	10 245	9 733
UK/09/26	15 362	15 362	7 681
UK/09/27	3 415	4 000	2 000
UK/09/30	5 123	6 000	3 000
UK/09/34	1 890	1 890	1 796
UK/09/37	1 708	2 000	1 000
UK/09/43	17 758	0	0
UK/09/44	17 075	17 075	8 538
UK/09/45	13 660	13 660	6 830
UK/09/46	10 245	12 000	6 000
UK/09/47	1 196	1 196	598
UK/09/48	797	797	758
UK/09/60	570	570	285
UK/09/64	2 277	2 000	1 000
UK/09/65	4 241	4 241	2 121
UK/09/67	3 159	3 159	3 002
Suma częściowa	335 348	306 991	211 499
Razem	10 472 451	8 648 885	6 252 408

ZAŁĄCZNIK II

AUTOMATYCZNE URZĄDZENIA LOKACYJNE

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Hiszpania:			
ES/09/15	90 000	90 000	45 000
ES/09/26	89 656	89 656	85 174
Suma częściowa	179 656	179 656	130 174
Francja:			
FR/09/04	1 098 000	1 098 000	366 000
FR/09/05	225 000	225 000	75 000
Suma częściowa	1 323 000	1 323 000	441 000
Malta:			
MT/09/01	22 000	22 000	7 500
Suma częściowa	22 000	22 000	7 500
Razem	1 524 656	1 524 656	578 674

ZAŁĄCZNIK III

ELEKTRONICZNE SYSTEMY REJESTROWANIA I PRZEKAZYWANIA INFORMACJI

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Belgia:			
BE/09/01	280 000	280 000	266 000
BE/09/02	300 000	300 000	285 000
Suma częściowa	580 000	580 000	551 000
Bułgaria:			
BG/09/06	25 000	25 000	23 750
BG/09/07	80 000	80 000	76 000
Suma częściowa	105 000	105 000	99 750
Dania:			
DK/09/06	268 352	268 352	254 935
Suma częściowa	268 352	268 352	254 935
Hiszpania:			
ES/09/08	89 553	89 553	85 076
ES/09/09	31 732	31 732	30 146
ES/09/10	34 694	34 694	32 960
ES/09/11	72 764	72 764	69 126
ES/09/12	49 885	49 885	47 391
ES/09/13	7 431	0	0
ES/09/16	70 000	70 000	66 500
Suma częściowa	356 059	348 628	331 199
Litwa:			
LT/09/01-02	353 000	353 000	335 350
Suma częściowa	353 000	353 000	335 350
Malta:			
MT/09/02-01	8 400	8 400	7 980
MT/09/02-02	60 000	60 000	57 000
MT/09/02-03	2 000	2 000	1 900
MT/09/03	32 375	32 375	30 757
MT/09/04	97 200	97 200	92 340
Suma częściowa	199 975	199 975	189 977
Niderlandy:			
NL/09/05	40 000	40 000	38 000
NL/09/13	200 000	200 000	190 000
Suma częściowa	240 000	240 000	228 000
Polska:			
PL/09/04	64 883	64 883	61 639
PL/09/05-01	16 665	16 665	15 832
PL/09/05-04	18 443	18 443	17 521
PL/09/05-05	3 556	3 556	3 379
PL/09/05-07	25 000	25 000	23 750
PL/09/06	41 166	41 166	39 108
Suma częściowa	169 713	169 713	161 229

(w EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Portugalia:			
PT/09/02-01	53 500	53 500	50 825
PT/09/02-02	53 500	53 500	50 825
PT/09/06-01	133 000	133 000	126 350
PT/09/06-02	53 500	53 500	50 825
PT/09/06-03	12 000	12 000	11 400
Suma częściowa	305 500	305 500	290 225
Finlandia:			
FI/09/04	550 000	550 000	522 500
Suma częściowa	550 000	550 000	522 500
Szwecja:			
SE/09/08	300 000	300 000	285 000
Suma częściowa	300 000	300 000	285 000
Razem	3 427 599	3 420 168	3 249 165

ZAŁĄCZNIK IV

URZĄDZENIA ELEKTRONICZNE DO REJESTROWANIA I PRZEKAZYWANIA INFORMACJI

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Belgia:			
BE/09/03	225 000	225 000	213 750
Suma częściowa	225 000	225 000	213 750
Dania:			
DK/09/07	134 176	134 176	127 468
Suma częściowa	134 176	134 176	127 468
Niemcy:			
DE/09/05	90 000	90 000	85 500
Suma częściowa	90 000	90 000	85 500
Estonia:			
EE/09/03	50 000	50 000	47 500
Suma częściowa	50 000	50 000	47 500
Grecja:			
EL/09/03	7 510 000	7 510 000	4 146 000
Suma częściowa	7 510 000	7 510 000	4 146 000
Hiszpania:			
ES/09/14	2 000 000	0	0
Suma częściowa	2 000 000	0	0
Francja:			
FR/09/06	225 000	225 000	213 750
Suma częściowa	225 000	225 000	213 750
Malta:			
MT/09/05 + MT/09/02-04	763 200	763 200	715 500
Suma częściowa	763 200	763 200	715 500
Niderlandy:			
NL/09/06	1 800 000	1 800 000	1 710 000
Suma częściowa	1 800 000	1 800 000	1 710 000
Polska:			
PL/09/05-02	109 200	109 200	103 740
PL/09/05-03	46 800	46 800	44 460
PL/09/05-06	39 000	39 000	37 050
Suma częściowa	195 000	195 000	185 250
Rumunia:			
RO/09/02	50 000	50 000	47 500
Suma częściowa	50 000	50 000	47 500
Szwecja:			
SE/09/09	300 000	300 000	285 000
SE/09/10	200 000	200 000	190 000
Suma częściowa	500 000	500 000	475 000
Zjednoczone Królestwo:			
UK/09/02	418 896	418 896	397 952
Suma częściowa	418 896	418 896	397 952
Razem	13 961 272	11 961 272	8 365 170

ZAŁĄCZNIK V

PROJEKTY PILOTAŻOWE

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Bułgaria:			
BG/09/08	25 000	25 000	23 750
Suma częściowa	25 000	25 000	23 750
Hiszpania:			
ES/09/34	96 887	96 887	92 043
Suma częściowa	96 887	96 887	92 043
Szwecja:			
SE/09/11	40 000	40 000	38 000
SE/09/12	200 000	200 000	190 000
Suma częściowa	240 000	240 000	228 000
Razem	361 887	361 887	343 793

ZAŁĄCZNIK VI

SZKOLENIA I PROGRAMY WYMIANY

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Bułgaria:			
BG/09/09	70 000	70 000	35 000
Suma częściowa	70 000	70 000	35 000
Niemcy:			
DE/09/03	21 000	21 000	10 500
DE/09/04	5 000	5 000	2 500
Suma częściowa	26 000	26 000	13 000
Estonia:			
EE/09/04	6 000	6 000	3 000
Suma częściowa	6 000	6 000	3 000
Irlandia:			
IE/09/02	30 000	30 000	15 000
Suma częściowa	30 000	30 000	15 000
Hiszpania:			
ES/09/17	25 920	25 920	12 960
ES/09/25	70 690	70 690	35 345
ES/09/33	22 000	22 000	11 000
Suma częściowa	118 610	118 610	59 305
Francja:			
FR/09/07	115 000	115 000	57 500
Suma częściowa	115 000	115 000	57 500
Włochy:			
IT/09/02	6 871 585	0	0
IT/09/03	342 000	0	0
IT/09/04	26 340	26 340	13 170
IT/09/05	30 000	30 000	15 000
IT/09/06	880 000	880 000	440 000
Suma częściowa	8 149 925	936 340	468 170
Litwa:			
LT/09/02	14 500	14 500	7 250
Suma częściowa	14 500	14 500	7 250
Malta:			
MT/09/06	18 300	18 300	9 150
Suma częściowa	18 300	18 300	9 150
Niderlandy:			
NL/09/14	45 000	45 000	22 500
NL/09/15	25 000	25 000	12 500
NL/09/16	45 000	45 000	22 500
Suma częściowa	115 000	115 000	57 500
Finlandia:			
FI/09/05	30 000	30 000	15 000
Suma częściowa	30 000	30 000	15 000

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Szwecja:			
SE/09/13	50 000	50 000	25 000
Suma częściowa	50 000	50 000	25 000
Zjednoczone Królestwo:			
UK/09/05	3 415	3 415	1 708
UK/09/06	27 456	27 456	13 728
UK/09/07	11 201	11 201	5 601
UK/09/08	29 141	29 141	14 571
UK/09/09	75 812	75 812	37 906
UK/09/10	18 031	0	0
UK/09/11	23 313	0	0
UK/09/12	46 443	0	0
UK/09/13	12 021	0	0
UK/09/14	3 643	0	0
UK/09/15	8 538	8 538	4 269
UK/09/17	6 830	6 830	3 415
UK/09/28	2 163	2 163	1 082
UK/09/29	797	0	0
UK/09/36	2 145	0	0
UK/09/38	975	975	488
UK/09/39	171	171	86
UK/09/49	3 415	3 415	1 708
UK/09/50	530	0	0
UK/09/51	3 415	3 415	1 708
UK/09/52	5 692	5 692	2 846
UK/09/61	2 277	2 277	1 139
UK/09/62	2 049	2 049	1 025
UK/09/63	1 025	1 025	513
Suma częściowa	290 498	183 575	91 793
Razem	9 033 833	1 713 325	856 668

ZAŁĄCZNIK VII

PILOTAŻOWE PROGRAMY INSPEKCJI I OBSERWACJI

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Zjednoczone Królestwo:			
UK/09/40	11 384	11 384	5 692
UK/09/53	18 213	0	0
UK/09/54	36 426	0	0
Suma częściowa	66 023	11 384	5 692
Razem	66 023	11 384	5 692

ZAŁĄCZNIK VIII

ANALIZA I OCENA WYDATKÓW

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Bułgaria:			
BG/09/10	12 000	12 000	6 000
Suma częściowa	12 000	12 000	6 000
Razem	12 000	12 000	6 000

ZAŁĄCZNIK IX

INICJATYWY ZWIĘKSZAJĄCE ZNAJOMOŚĆ PRZEPISÓW WPRYB

(w EUR)

Państwo członkowski ei kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Hiszpania:			
ES/09/27	165 518	165 518	124 139
Suma częściowa	165 518	165 518	124 139
Francja:			
FR/09/08	15 000	10 000	7 500
Suma częściowa	15 000	10 000	7 500
Włochy:			
IT/09/07	200 000	0	0
IT/09/08	140 000	140 000	105 000
IT/09/09	120 000	120 000	90 000
IT/09/10	110 000	110 000	82 500
Suma częściowa	570 000	370 000	277 500
Litwa:			
LT/09/03	13 400	13 400	10 050
Suma częściowa	13 400	13 400	10 050
Finlandia:			
FI/09/06	5 000	5 000	4 750
Suma częściowa	5 000	5 000	4 750
Szwecja:			
SE/09/14	100 000	100 000	75 000
Suma częściowa	100 000	100 000	75 000
Zjednoczone Królestwo:			
UK/09/18	11 384	0	0
UK/09/19	11 384	0	0
UK/09/20	8 538	0	0
UK/09/21	22 767	0	0
UK/09/22	17 075	17 075	12 807
UK/09/23	17 075	17 075	12 807
UK/09/55	911	0	0
Suma częściowa	89 134	34 150	25 614
Razem	958 052	698 068	524 553

ZAŁĄCZNIK X

STATKI I SAMOLOTY PATROLOWE

(w EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Grecja:			
EL/09/04	3 000 000	1 050 000	525 000
EL/09/05	4 647 000	0	0
Suma częściowa	7 647 000	1 050 000	525 000
Hiszpania:			
ES/09/18	3 000 000	3 000 000	1 500 000
ES/09/19	2 000 000	2 000 000	1 000 000
ES/09/20	1 344 450	1 344 450	672 470
ES/09/21	1 397 414	1 397 414	698 707
ES/09/22	34 483	0	0
ES/09/23	84 207	0	0
ES/09/29	92 400	0	0
ES/09/30	3 381 840	3 381 840	1 690 920
ES/09/31	130 000	0	0
Suma częściowa	11 464 794	11 123 704	5 562 097
Francja:			
FR/09/09	150 000	0	0
Suma częściowa	150 000	0	0
Włochy:			
IT/09/11	5 000 000	5 000 000	2 500 000
IT/09/12	3 700 000	0	0
IT/09/13	1 950 000	0	0
Suma częściowa	10 650 000	5 000 000	2 500 000
Niderlandy:			
NL/09/07	25 000	0	0
NL/09/08	70 000	0	0
NL/09/09	100 000	0	0
NL/09/10	100 000	0	0
NL/09/17	70 000	0	0
Suma częściowa	365 000	0	0
Rumunia:			
RO/09/03	15 000	15 000	7 500
Suma częściowa	15 000	15 000	7 500
Finlandia:			
FI/09/07	100 000	0	0
Suma częściowa	100 000	0	0

(w EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Wydatki planowane w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Wydatki kwalifikowalne na podstawie niniejszej decyzji	Wkład Wspólnoty
Zjednoczone Królestwo:			
UK/09/24	2 845 760	2 561 184	1 280 592
UK/09/31	48 378	0	0
UK/09/32	19 921	0	0
UK/09/33	2 846	0	0
UK/09/41	45 886	0	0
UK/09/42	24 851	0	0
UK/09/56	25 043	0	0
UK/09/57	11 839	0	0
UK/09/58	22 767	22 767	11 384
UK/09/59	56 916	56 916	28 458
UK/09/66	5 692	5 692	2 846
Suma częściowa	3 109 899	2 646 559	1 323 280
Razem	33 501 693	19 835 263	9 917 877

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL